

Karáth Anita

Aranymetszés

kettőnk alkímiáját
 vajon ki fejt meg
 a labirintus helyenként
 egyenesnek tűnik
 áttetsző dimenzióra
 vált a betonút
 aránylunk egymáshoz
 a kereszteződésig
 mesteri kód tenyerünk
 a kerítésnél egymást
 érintik az ujjak
 a vonalak mentén
 kis szigetekről
 integetünk magunknak
 nem számít hogy a
 folyón álomtolvajok
 gázolnak át
 a szélességi fokok
 ide-oda tolódnak
 azt mondtad már láttad
 miként örülünk
 a csökkenő gravitációnak
 hogyan veszít önmagából
 a fékevesztett sötét
 a völgyben rekedtek
 nem ismerik az öröklét
 egyetlen képletét sem
 nem látták kelni az új napot
 a csigalépcsőre vetülő a fényben
 gyorsabban száradnak a ruhák

Ars amatoria 2.

legalább a földeden
 rend van
 levágott gallyak
 elhalt ízék
 rissz-rossz kacatok
 égnek a máglyán
 telekhatárig kutyaugatás
 holdudvar tiszta rendes
 édesvízű kút közúzalék
 csillagfényel permetezett
 gyümölcsfáid között
 alig hallható kis zenék
 fogközeinkbe szorult
 körtemagokkal fekszünk
 lehetne akárki helyettem
 varázsigék vagy azték
 esőimák töredékei szánon
 legalább a te földeden
 rend van
 végre azt mondom
 amit gondolok
 mint gyerekkoromban
 lehet hogy soha
 hogy soha nem
 élek itt veled
 se hintaszék
 se ölmeleg
 csak ahogy száll
 száll fel a füstje
 mintha minden
 csak rajtad múlna
 úgy ólálkodsz gondolataimban
 nyugati szél fúj
 hull alá a pernye
 legalább a földeden
 rend van

Borul

pedig megöntöztem
a virágokat
a lábkörmeim
is szépek
tele a hűtő
süteménnyel
az ég éppolyan kék
ahogy kérted
fogytam is valamennyit
elférnél mellettem
az ágyban
...
először sírtam csak
utána kiabáltam

Esprit d'escalier

A lépcsőházi ablakokban ültünk,
arcunkról visszatükröződött a fény:
megmenekültünk mind,
pár halhatatlan teremtmény.
Valakinek sikerült áthozni
kólás gumicukrot zsebben,
tisztán emlékszem az illatára.
Olvasatlan hagytuk leveleink,
elfelejtettem, melyik postaláda.

Lábnymaink az egyetlen hagyaték.
Utánad születek nemsokára.
Még nem késő, ragyogni szeretnék.